

цял свят си е надул гърдите
и стене в тая адска нощ...

“Всред пламъци и адски дим” изгаря животът на този Божи пратеник на българската земя, който обича страстно и повече от всичко своята родина; търси я навсякъде, доброволно носи тежките вериги на поробените македонци, съхранява завинаги образа ѝ заедно с образа на майката и любимата, тръгва на смърт за освобождението на Македония. Свързвайки личните си духовни стремления с исторически значимите събития на България, Яворов превръща поезията си в мартирология на страдалческото българско битие /“Градушка”, “На нивата”, “Сизиф”, “Бабина приказка”... интимно-изповедната лирика/.

Пътят към Бога, който за Яворов, както и за всяка духовно развита личност, е висш символ на духовност, е път с много стръмнини и пропасти, през които високо етичната му личност минава със сизифовски мъки. В края на земния си път той признава, че е повярвал в Бога, че пред лицето на смъртта е усетил вечното спокойствие в безсмъртната си душа.

Всъщност Яворов винаги е живял в Бога, по християнски - с будната си съвест, с високите си изисквания за лична нравственост - но не е осъзнавал победата на своя силен дух над демоничните стихии в душата си. Затова страданието не го е напусकало през целия му земен път. То е подхранвано от постоянното му съмнение, че ще постигне божествената хармония на душата в безкрайното и безначално движение на вечния живот, чийто ритъм превръща в ритъм на поезията си.

В редица свои стихове Яворов усеща мистичната тайна на света, търси трансцедентното сливане на душата с космическия безкрай; той усеща Божието присъствие и в гласа на съвестта си, но не спира да се съмнява в собствената си близост до Бога. Осъзната вяра а Бога и християнското смирение /характерни за поети като Николай Лилиев/ посещават Яворов едва в края на трагичния му живот,

Търсейки Бога, сиреч нравствеността, Яворов не осъзнава, че винаги го е носил в себе си - в страданията на съвестта си, в усещането си за вечността на Всемира, в копнежа си по божествената хармония на Светия Дух. Той превръща душата си в